

Ricsiség

Már többször megállapítottam, hogy magasak. Nagyon magasak... Mindjárt kora reggel önkénytelenül is fel kell rájuk nézni a mosdóban - rájukmélázás közben, hang sem jön ki a torkomon. Igaz, nekik se. Ez azonban láthatólag nem zavarja őmagasságukat. Nem bizony, sehol; a kollégium folyosóin, portán, társalgóban, autóbuszon, utcán vagy benn az egyetemen. Nem kell attól félnünk, hogy egyszer lenéznek ránk s uram bocsá, tán még le is bólintanak. Hangos visszaköszönésüktől meg éppen nem kell tartani, az ő magasságukból nem hallhat le hozzánk. Természetesen ők erről a természet adta magasságukról nem tehetnek. Értsük ezt meg, próbáljunk hozzá szokni! Nyugodjunk szépen bele és ne hánytorgassuk, hogy "bezzeg amikor én elsős voltam sokkal kisebbek voltunk...". Minek fitogtatni kevesebb-voltunkat; elég nagy a különbség így is; magasak, nagyon magasak...- Akinek felsőbbéves hiúságát mégis piszkálná arisztokratikus fennségük, gondoljon elégtétellel arra, hogy jövőre talán náluk is magasabbak jönnek, akiknek elefántcsonttornyaiba az ő köszönésük nem fog majd felhallatszani s akkor talán maguktól is rájönnek, hogy milyen kétes értékű e mostani magasságuk.

